

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – I. ÉVFOLYAM – 8. SZÁM, 2008. MÁRC. 23

Kedves Testvéreim!

Mindig nagy öröm a számomra, látni és tapasztalni azt, hogy vannak olyan emberek, akik Istennel, az Ő Igéjével és a belőle fakadó erővel szeretnék kezdeni az előttük álló hetet. Emberek, akik talán a mai napon szeretnék elkezdni lélekben tisztességesen felkészülni az előttük álló húsvéti ünnepekre. Bizony, nem mindegy, hogy milyen erőviszonyokkal indulunk neki egy új hétnek, hogy milyen erőviszonyokkal

Ezután Jerikóba ért, és áthaladt rajta. Élt ott egy Zákeus nevű gazdag ember, aki fővámszedő volt. Szerette volna látni, hogy ki az a Jézus, de kistermetű lévén, nem láthatta a sokaságtól. Ezért előre futott és felmászott egy vadfügefára, hogy lássa őt, mert arra kellett elmennie. Amikor Jézus odaért, felnézett, és így szólt hozzá: „Zákeus, szállj le hamar, mert ma a te házában kell megszállnom.” Ekkor sietve leszállt, és örömmel befogadta. Akik ezt látták, mindnyájan zúgolódtak, és így szóltak: „Bűnös embernél szállt meg.” Zákeus pedig előállt, és ezt mondta az Úrnak: „Uram, íme, vagyonom felét a szegényeknek adom, és ha valakitől valamit kiszaroltam, a négyszeresét adom vissza neki.” Jézus így felelt neki: „Ma lett üdvössége ennek a háznak: mivelhogy ő is Ábrahám fia. Mert az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet.”

Lk 19,1-10

kezdünk készülni a Húsvétra. Nagyon sok dolog van, ami megköti, lefoglalja a mi erőnket, aminek következtében aztán keserűen, fáradtan, félelberként indulunk neki a ránk váró feladatoknak. Az egyik ilyen erőnket lefoglaló tényező – a boldogtalanság.

Az ember, kedves Testvéreim, mindig akkor válik boldogtalanná, ha elveszít valamit. Olyan sok értékét veszítheti el az ember élete során... Például csak az az ember, hogy holnap hétfőre virrad fel majd a nap, máris elveszítünk egy csomó szabadidőt, időt a pihenésre vagy talán

a családdal töltött pillanatok drága alkalmát. Csak azzal, hogy ma reggelre beborult az ég, máris elveszítettük a jó időt, a napsütést és mindezzel együtt talán a jókedvünket is. Természetesen ezeknél sokkal komolyabb dolgokat is elveszíthet az ember. Elveszítheti például türelmét embertársaival szemben, és sokszor kimond olyan szavakat, amelyeket már azok elhangzásakor megbán. De elveszítheti békétűrését is társaival szemben, és oly könnyen

megsértődik, megbántódik gyerekes kicsinységeken, mindezzel pedig máris megmérgezi baráti, családi kapcsolatait. Ha pedig valaki rossz fát tesz a tűzre és megbotlik, elveszítheti becsületét, ezzel együtt önbecsülését, hasznavehetetlennek kezdi érezni magát, elveszti életcéljait, életkedvét, és úgy gondolja, elvesztett értékeit talán már soha nem kaphatja vissza.

Én azonban, ezen a mai alkalmon szeretnék megnyugtatni benneteket az imént felolvasott Igével: „az embernek Fia azért jött, hogy megkeresse, és meg-

---

tartsa, ami elveszett". Az Úr Jézus tehát azért jött, és ma is azért jön ide közénk, hogy személyesen, külön-külön mindannyiunknak belenézzen az életébe, hogy mit kell ott feltölteni, megújítani, pótolni, mert Ő azért jött, hogy mindezt nekünk visszaadja.

Két rövid kis történetet szeretnék párhuzamba állítani és segíteni abban, hogy miként is nyerhetjük vissza elvesztett értékeinket. Az egyik történet a már a Bibliából imént felolvasott történet, a másik pedig egy nagy indiai gondolkodó, Rabindranath Tagore *Az arany rizsszem* című meséje: „*Koldusként rőttem a falut, ajtóról ajtóra járva kéregettem. Hirtelen, felsejlő álmoként jelent meg az utca végén az aranyhintód. Izgatottan találgattam, ki ülhet benne? A királyok királya? És ébredezni kezdett bennem a remény. Véget érnek most majd nehéz napjaim, olyan alamizsnát adsz, amely egy életre jólétre változtatja nyomorúságomat... És akkor megállítottad mellettem a kocsit. Rámtekintettel, arcodon mosollyal szálltál ki. Éreztem, maga a boldogság közeledik felém. De te kinyújtottad a kezed és azt kérdezted: –Mit ajándékozol nekem? Micsoda királyi tréfa, gondoltam, egy koldustól koldulni?! Zavarba jöttem, tévován álldogáltam előtted, aztán belekotortam a tarisznyámba, és az egyik rizsszemet a markodba tettem. Mily leírhatatlan volt a csodálkozásom, amikor este, tarisznyámat kiürítve a sok kacat között ráletem arra a rizsszemre: színaranynyá változott. Keserű sírásra fakadtam, és kimondhatatlanul sajnáltam, hogy nem volt elég bátorságom mindenemet*

Neked adni...”

Az egyik történet, kedves Testvéreim egy koldusról szól, aki az emberek jóindulatából élt, de nemcsak az anyagi javak tekintetében kellett nélkülöznie, lelkében is szegényes, üres volt. Csalódott környezetében, megkeseredett az emberek szívtelenségétől, és talán gyűlölte is, átkozta is azokat, akik visszaautasították az ő kéregetését. Egy ember, aki elveszített minden toleranciát, minden emberi érzést környezete iránt, és boldogtalanná, magányossá vált...

A másik történet egy vagyonos emberről, Zákeusról szól, akinek anyagiakban soha nem kellett nélkülöznie. Környezete azonban mélységesen csalódott benne, és megvetette őt azért, amiért az idegen, elnyomó hatalmat kiszolgálva saját népét fosztotta ki. Íme, egy ember, aki elveszített minden felelősségtudatot az ő nemzete, népe iránt, egy ember aki elvesztette emberi ábrázatát, és szintén boldogtalanná vált...

Egy koldus és egy fővámszedő. Egy ember, aki mindenkiben csalódott és egy ember, akiben mindenki csalódott. A társadalom két ellentétes pólusa. Mégis valamiben teljesen egyformák: mindketten elveszítették minden fontos emberi értéküket.

Csakhogy a koldusnak és a fővámszedőnek az életében történik egy nagy fordulat: mindketten találkoznak Jézussal. Bár azelőtt még sosem találkoztak az Úrral, mindketten ismerik Őt, sokat hallottak róla: hallottak csodáiról, tanításáról, és nagyon jól tudták: Jézus az egyetlen, aki vissza tudja adni elvesztett értékeiket.

A koldus türelmetlenül várta a találkozást. Hát ki máson segítene az Úr, ha nem éppen rajta, a legnyomorultabbon? Jézus biztosan nem fogja őt elutasítani, olyan alamizsnát ad, amelyből végre rendbehozhatja keserves életét. Csak jöjjön már, csak adja már!

Zákeus felmászik egy eperfára, hogy legalább lássa, ki az, aki hajlandó közösséget vállalni a mindenki által megvetettekkel is.

Ám nemcsak a koldus és Zákeus ismerték az Urat, Jézus is nagyon jól ismerte mindkettőjüket. Egyenesen hozzájuk jött, egyenesen rajtuk akart segíteni, egyenesen nekik akarta visszadni mindazt, amit elveszítettek.

A nagy találkozásnál azonban valami egészen furcsa dolog történik: az, aki azért jött, hogy adjon, mégis KÉR: Mit ajándékozol nekem? Nekem ma a te háznál kell maradnom. A koldus rögtön zavarba is jön: én, akinek semmije sincs, én ajándékozom meg azt, akinek hatalmában áll mindent megadni? Majd kelleetlenül előkotor egy rizsszemet a tarisznájából – valamit a feleslegből -, leteszi Jézus kezébe és elmegy. Zákeus azonban nagyon megőrül és azonnal kitarja ajtaját az Úr előtt, bebocsátja Jézust a házába, és leteszi az Úr elé az egész életét, az egész valóját.

Az, aki azt hitte, kap, csak a tarisznája fenekéig engedte az Urat, és szinte semmit sem kapott. Az pedig, aki nem is reménykedett abban, hogy Jézus észreveszi, mindenét, az egész életét átadta az Úrnak, és új életet kapott. Jézus mindkettőjüket odaszánásuk szerint jutalmazta meg. A rizsszem ugyan

arannyá változott, de ez nem sokat segített a koldus helyzetén. Zákeusnak viszont az élete változott arannyá: megtartatást, üdvösséget kapott.

Az eredeti szövegben az üdvözíteni és a megtartani ige ugyanazzal a szóval van kifejezve, melynek magyar jelentése „megújítani”. Tehát akár így is megfogalmazhatjuk a mai Igét: az embernek Fia azért jött, hogy megkeresse és megújítsa, ami elveszett.

Az Úr Jézus nem azért jött, hogy kicsérélje a mi értékeit vesztett életünket egy értékesre. Nem is azért, hogy megfogyatkozott értékrendszerünket új értékekkel töltsen fel. Csakis azért jött, hogy a mi üres, megkopott, megüresedett életünket megújítsa, visszaállítsa annak eredeti, teremtett voltába. Az Úr Jézus munkája állandó restaurációs munka. Az, amit elrontott életünkben a bűn, a kudarc, a csalódás és boldogtalanság, az az Úr Jézus kezében újra széppé, tisztává, igazzá alakul át. Jézus bennünket a saját hasonlatosságára akar formálni. Ez az átalakulás azonban csak akkor jöhet létre, ha a mi teljes életünket, egész valónkat letesszük Jézus kezébe. Ehhez nem elég csupán egy rizsszemet odaszáni – a gyökeres változáshoz egész életünket át kell adnunk. Ott és akkor, amikor ezt megtesszük, ott és akkor, amikor befogadjuk az Urat és átadjuk neki a mi életünket, ott és akkor majd velünk is az történik, ami Zákeussal történt, amit Jézus a következőképpen nyugtáz: Ma lett üdvössége ennek a háznak. Mert ott és akkor mi is elnyerjük az üdvösséget.

Ámen

(Elhangzott 2008. március 16-án.)

GYÜLEKEZETI ALKALMAK:

Istentiszteletek:

Vasárnaponként 16.00-tól a gyülekezet Klimentská utcai gyülekezeti termében (Klimentská 18, Prága 1) vagy az „U Klimenta” templomban.

Biblióra: Az istentiszteletet követően, kb. 17.00-tól.

Énekkari próbák: Szerda esténként 18.00-tól, a Teológián (Černá 9, Prága 1), az 5. emeleten vagy a kápolnában – vagy megegyezés szerint. **Következő rendkívüli próba: március 30-án.**

(korus@refnet.cz)

A GYÜLEKEZETBEN TÖRTÉNT:

– Ft. Erdélyi Géza, Egyházunk püspöke **április 25-27-re** jelezte gyülekezetünk meglátogatását.

– A Zsinati Tanács 2008. március 8-án megtárgyalta a gyülekezet indítványát és hivatalos levélben is válaszolt a presbitérium levelére. A levél tartalma röviden a következő: „A Zsinati Tanács kész már a jelenlegi évben bejegyezni a prágai missziós egyházközséget. Mivel a bejegyzés alkotmánymódosítást igényel, a Zsinati Tanács megbízta Básti Péter zsinati tanácsost, hogy a következő ülésre készítse el a szükséges alkotmánymódosításra és törvénymódosításra vonatkozó javaslatot.” Ennek

értelmében hálásak lehetünk Istennek, hogy ügyünk elindult a megoldás útján – A gyülekezet énekkara **április 8-ra** tervezte be koncertjét. A megközelítőleg egy órás, „Minden ember, minden nép” címet viselő koncertnek a **Prágai Magyar Kulturális Központ (PMKK)** ad helyet. Kérjük a gyülekezeti tagokat, értesítsék erről az eseményről barátaikat, ismerőseiket. A bizonyágtételen túl ez az alkalom egyfajta nyitást is jelenthet a tágabb prágai magyarság felé.

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS:

– A gyülekezet énekkara köszön minden támogatást! Ezúton köszönjük meg **Major György** kassai vállalkozónak, hogy támogatásának köszönhetően a kórus végre hangszerrel próbálhat.

PROGRAMAJÁNLÓ:

– **Április 4 & 5, 21.00:**

KALTENECKER TRIÓ

A híres magyarországi trió **jazzkoncertje az Agharta Jazz Centrumban (Železná 16, Prága 1)** lesz megtartva.

(www.kalteneckerzsolt.com)

BÖLCSESSÉGSAROK:

„Olyan világban élünk, amelyben a limonádé mesterséges aromákat tartalmaz, ellenben a bútorápoló szerek valódi citromot.”

Alfred E. Neuman

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Bodnár Noémi, Hlavács Pál, Simon János.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): uzenet@refnet.cz